

[Landbrugsministeren.]

Det skal forstaaes saaledes, at det er den laveste Pris for de enkelte Kornsorter, som Udregningen skal foretages efter, og at man skal lægge den samme Afgift paa denne Kornsort, enten det er blød, eller det er haard Hvede, enten det er den dyre, eller det er den billigere.

Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Inddragning af Foderkager under Afgiften. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at opholde sig saa meget ved dette Spørgsmaal. Det er min fulde Overbevisning, at hvis vi beholder det nuværende Prisforhold mellem Foderkager og Korn, vil man ikke ved Kornordningens Gennemførelse inddrage Foderkagerne under Afgiften. Det er kun Meningen at gøre det, for saa vidt Prisforholdet vil bevirke, at Foderkager bliver anvendt i Stedet for Korn.

Det ærede Medlem ønskede, at man i Kapitel III om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød skulde fastsætte en Bundpris for Destruktionskreaturer. Det forekommer mig at være meget letsindigt af det ærede Medlem at foreslaa noget saadant uden samtidig at anvise tilstrækkelige Penge til at kunne garantere en saadan Bundpris. Man kan dog ikke love ud med den ene Haand, hvis man ikke har tilstrækkeligt i den anden til at betale med. Det kan ikke nytte, at man stiller saadan noget op i et Lovforslag, hvis man ikke kan efterkomme det, og det har det ærede Medlem ingen som helst Garanti for, at han kan med de Afgifter, der vil komme ind. Det er selvfølgelig Hensigten at fastsætte en Bundpris, og man har jo ogsaa gjort det i Praksis, men om denne med det samme kan naa op til 40 Øre, er der ingen, der kan garantere. Derfor kan det ikke nytte noget at sætte det ind i en Lov, thi det betyder, enten at man spiller Fallit med Pengene, eller at man ikke kan overholde Prisen, og ingen, der vil handle forsvarligt, kan paatage sig noget saadant.

Det er mit Indtryk af den Tale, det ærede Medlem holdt, at det er en af de mest kyniske Taler, der nogen Sinde er holdt i Rigsdagen, selv om den blev holdt i en venlig Tone i Modsætning til Taler, der saa ofte holdes af det ærede Medlems Partifæller i det høje Folketing. Man fik, hvis man tager Talen fra Begyndelsen til Enden, ubetinget det Indtryk, at det, det ærede Medlem tænker paa, og det, han ønsker at gennemføre, er: jo mere Jord, jo flere Penge en Mand har, des større Hjælp; jo fattigere en Mand er, des større Byrder skal der paa-

lægges ham. Hvis man tager Talen Punkt for Punkt, vil man komme til dette Resultat. Det ærede Medlem ønsker gennemført en Kornordning, der ogsaa fordyrer Rugbrødet, det vil altsaa sige det vigtigste Næringsmiddel for de allerfattigste i Landet. Han ønsker Kornpengene fordelt, ikke alene blandt dem, der har betalt den højere Kornpris gennem disse Afgifter, men ogsaa blandt dem, der først og fremmest har Fordel af Kornafgiften, der fordyrer det, de andre skal købe. De skal bagefter have Del i Beløbet, der kommer ind ved det, som ikke de, men andre har købt i Udlandet! Dernæst vil det ærede Medlem gennemføre en saadan Ordning, at hvis vi faar en Smørpris paa 1 Kr. 50 Øre, som vi havde i Fjor, skal der lægges en Afgift paa Smørret paa 1 Kr. og en Afgift paa Margarine paa 80 Øre pr. kg, og desuden ønsker det ærede Medlem, at de Penge, der indkommer ved en saadan Smørafgift og en saadan Margarineafgift, skal uddeles til Landmændene efter Ejendommenes Størrelse. Hvis det blev gennemført, vilde den fattigste Landarbejder, den fattigste af de fattige arbejdsløse, komme til at betale 80 Øre, hver Gang han købte 1 kg Margarine, og af disse 80 Øre skulde Husmanden have de 2 Øre, naar han har 6 Køer, men Herremanden, der har 240 Køer, skulde have de 78 Øre. Det er længe siden, jeg har hørt en saa kynisk Tale. Alle Udgifter skal i Virkeligheden betales gennem Forbrugsskatter. Naar man erindrer sig det sidste Afsnit af det ærede Medlems Tale, hvor han gik meget stærkt imod nye direkte Skatter, men udelukkende ønskede indirekte Skatter, det vil altsaa sige: alle Udgifter til det offentlige lagt over paa Forbruget, lige saa vel paa de fattige som de mere velhavende, og de store Indtægter og Formuer fritaget — ja, saa forstaaer jeg, at i alt Fald Bønder og Arbejdere i Danmark vist ret hurtigt maa blive færdige med det ærede Medlem og hans Parti.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for de 3 Partier, der har tiltraadt Forslaget.

Det ærede Medlem, som talte for de Konservative (Lange), hvis Tone jo, som fremhævet af Landbrugsministeren, staar i en behagelig Modsætning til adskillige af hans Partifællers i det høje Folketing, for slet ikke at tale om dem, der virker paa det frie Marked, det være sig i Pressen eller paa Møder, gjorde med Hensyn til Arbejdsløshedsproblemerne nogle Bemærkninger, som trods deres Blidhed i Formen ikke, hvad Ind-